

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРПС

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

ЈАЛОВИ ПРЕГОВОРИ ПРОСВЕТАРА И ВЛАДЕ

Иста мета, исто одстојање – три синдиката „ЗА“, три и даље „ПРОТИВ“

Преговори између Владе Републике Србије, тачније ресорних министарстава финансија и просвете и шест синдиката запослених у просвети ушли су у, хроничари би рекли, другу годину, а аналитичари да су пропали. Елем, на јучерашњим преговорима око Протокола којим би требало утврдити смернице будуће политике зарада у овом сектору није постигнут консензус, а како је Влада инсистирала да потпишу сви или нико, онда и они који су били „ЗА“ и они који су били „ПРОТИВ“ су напустили преговарачки сто, необављена посла. Једино што је јуче било ново, а то је да се по први пут за преговарачким столом појавио, главом и брадом, човек који обећава (даје обећања) – министар школски, проф. др Томислав Јовановић. Остали преговарачи били су мање-више у пуном саставу, са тим да је у преговарачки тим СРПС-а уместо проф. Хаџи Здравка Ковача, који је јуче био спречен да због временских неприлика дође из ледом оковане Бачке до престонице, ускочио потпредседник СРПС-а Миодраг Бата Сокић, председник Форума београдских гимназија. Други преговарач СРПС-а био је Слободан Брајковић, председник Републичког одбора.

И овом приликом представници СРПС-а су поновили да је Протокол за њих у начелу прихватљив ако се односи на цео буџетски део јавног сектора, али да одржавају и разумеју и колеге из три синдиката које су тражиле, поред три неспорне тачке Протокола, да се као услов њиховог прихватања овог документа унесе још једна тачка Протокола – тачка 4., у којој траже да се у случају не доношења платних разреда коефицијенти повећају за 10% до краја ове године, односно да се одељенско старешинство подигне са 4% на 7%. Без жеље да полемишемо са овим захтевом Синдиката образовања Србије, Уније синдиката просветних радника Србије и Синдиката „Независност“, овим су колеге из ова три синдиката само потврдиле да им није циљ да се Протокол закључи, али да им је свакако добродошла медијска реклама и из таквих преговора. Што се тиче нашег Синдиката – Синдиката радника у просвети Србије, овај захтев није за нас неприхватљив, али сматрамо да га није требало наметнути као крунски разлог за (не)прихватање Протокола, јер би се и његовом реализацијом нарушио ранији принцип да се успостави однос плата 1:3, односно 1:5, у зависности да ли се ради о основном или средњошколском образовању, односно универзитетском. Наиме, ако би се коефицијенти повећали за 10%, однос између плата не би био 1:3, већ 1:2,35.

Што се тиче дела Протокола који је за све прихватљив, наводно и за ова три синдиката која ултимативно траже да у Протокол уђе спорна одредба о коефицијентима, која је сама по себи контрадикторна са претходном одредбом Протокола из члана 3. да ће „Влада Републике Србије утврдити предлог Закона којим ће се уредити плате запослених у јавном сектору по платним групама и платним разредима“, он је и даље остао

радни материјал, а не потписан документ који на нешто обавезује обе стране. Сва срећа је што је Влада онедавно у техничком мандату, упорна да уведе платне разреде и да на тај начин спроведе рационализацију јавних финансија у јавном сектору. Да ли ће то успети у року који је сада сама себи задала (до краја јуна о.г.) и то примењивати у другом делу буџетске године, видећемо убрзо по изборима и формирању нове извршне и парламентарне власти. У сваком случају, Влада се усмено обавезала да ће и убудуће *„редовно извршавати све обавезе према запосленима у просвети и да гарантује исплату плата запосленима у 2014. години“*, као и да ће *„обезбедити средства за исплату отпремнина за одлазак у пензију у буџету Републике Србије и да ће иста бити исплаћена најкасније до 31. марта 2014. године“*. Надамо се да ће ово бити испоштовано, јер синдикати нису парафирали Протокол. У противном сугеришемо колегама који су брутално оштећени неисплаћивањем отпремнина да утуже школе из којих су отишле у пензију и на тај начин добију принадлежност која им је морала бити исплаћена у року од **30** дана, а неки на њу чекају и **14** месеци.

Незакључивањем Протокола пропала је још једна шанса да се у писменој форми Влада Републике Србије обавезе да ће за цео јавни сектор утврдити платне разреде и кроз њих исправити неправду према првенствено просветарима који су највише поднели удар „линеарног финансирања“, читај: рационализације средстава за плате у јавном сектору, а све због чињенице да су три синдиката тражила наводне гаранције да ће ако не буде донет Закон о јавној управи (о платним разредима) Влада донети ребаланс буџета (Закон о изменама и допунама Закона о буџету за **2014.** годину), односно о корекцији коефицијената, заборављајући, при том, да никаквих гаранција уствари нема, јер Влада не доноси законе, нити на то може обавезати онога ко је властан да то чини – Парламент, односно Народну Скупштину Републике Србије. Влада једино што може, након одређене процедуре, је да усвоји предлог Закона и да га проследи Народној Скупштини на усвајање.

Међутим, не би могли дати оцену да су преговори у потпуности пропали, јер су представници два министарства, и поред дисонантних тонова на преговорима, прихватили да се *„у поступку утврђивања предлога Закона којим ће се уредити плате запослених у јавном сектору обезбедити активно учешће репрезентативних синдиката у области образовања“*. Наравно, и ово је усмено, јер ни овај део Протокола нису хтели прихватити три синдиката, за разлику од друга три – СРПС-а, Синдикат високог образовања Србије и Синдиката предшколских установа, који су предлагали да се неспорни део Протокола потпише, да се крене у поступак израде предлога Закона о јавној управи, а да се наставе преговори о коефицијентима. Како ствари стоје, изгледа да ни техничка Влада није било у интересу да се и по овом питању нађе компромис, већ су инсистирали да сви потпишу Протокол по моделу „узми или остави“, јасно је било, већ на почетку јучерашње седнице, да ће преговори бити залудан посао, а о правима запослених која сада нису права на папиру, већ усмена обећања, можемо само да нагађамо у којој мери ће их Влада поштовати, јер је свима знано да је „усмена реч на води записана“.

Београд, **04.02.2014.** год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
члан преговарачког тима СРПС